

Automatisering in tandartspraktijken

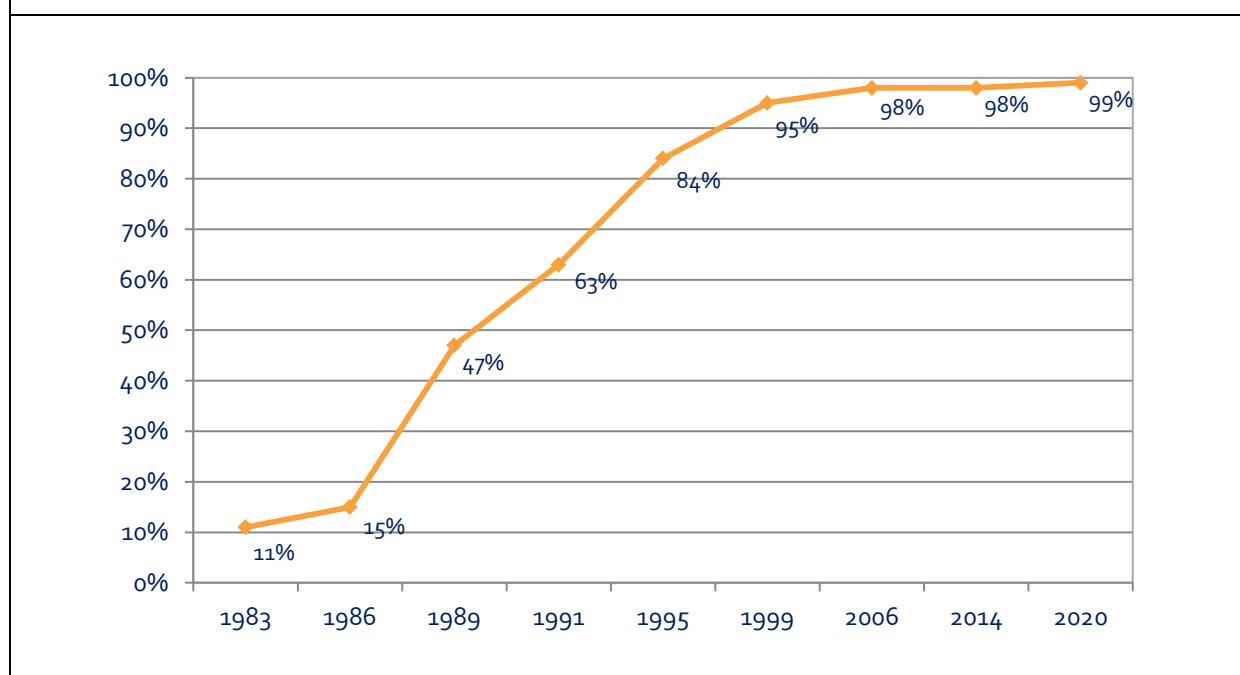
1 Inleiding

Sinds 1983 onderzoekt de KNMT met regelmaat hoe in tandartspraktijken de administratie wordt gevoerd. In het begin gebeurde dat via de zogenoemde Panelonderzoeken en vanaf 1995 via het onderzoek Tandheelkundige Praktijkvoering (OTP), onderdeel van het project Peilstations. Het OTP geeft zicht op allerlei ontwikkelingen in tandartspraktijken, waaronder het proces van automatisering. In deze bijdrage zijn hierover enkele bevindingen bij elkaar gezet. De gegevens zijn verzameld bij tandartsen die praktijkhouder zijn.

2 Tandheelkundige administratie

Begin jaren tachtig van de vorige eeuw was een geautomatiseerde tandheelkundige administratie in praktijken nog vrij zeldzaam. Maar, zoals Figuur 1 laat zien, ging de ontwikkeling daarna snel. Eind jaren tachtig had al ongeveer de helft van de praktijkhouders hun administratie (deels) geautomatiseerd en sinds eind jaren negentig geldt dat voor bijna alle praktijkhouders.

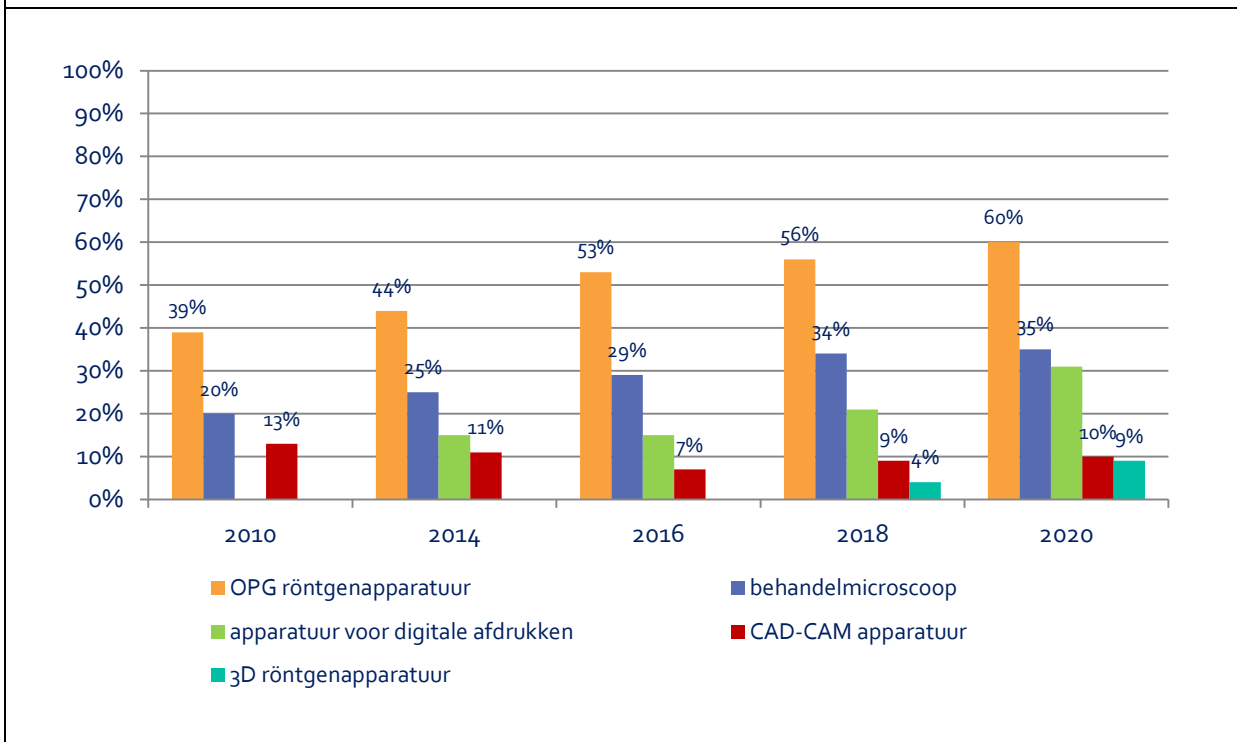
Figuur 1 Proportie tandartspraktijken waarin de administratie (deels) is geautomatiseerd, in de periode 1983 tot en met 2020 (n = 222 - 1.850)

3 Specifieke apparatuur

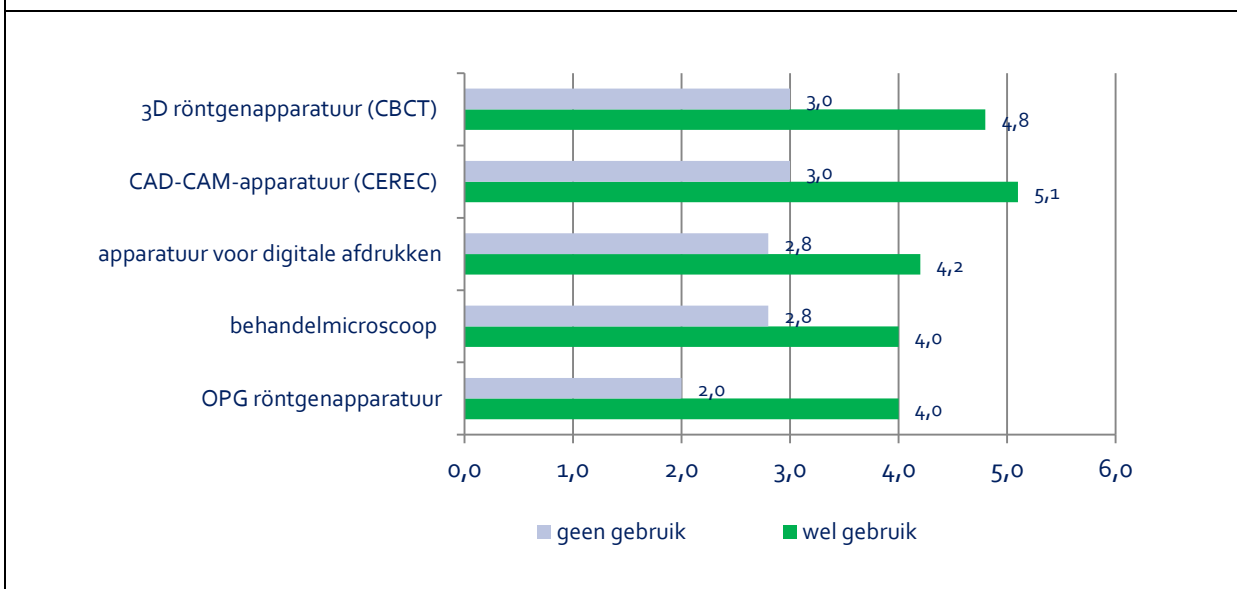
In de loop der jaren deden in tandartspraktijken ook verschillende andere digitale toepassingen hun intrede. In Figuur 2 wordt de ontwikkeling daarvan getoond. Zo beschikten in 2020 ruim negen van de tien (92%) praktijken over specifieke softwareprogramma's voor het verwerken van digitale röntgenopnamen en had 60% OPG-röntgenapparatuur. Verder was in 31% apparatuur voor digitale afdrukken in gebruik en beschikte 10% over CAD-CAM-apparatuur (CEREC) en 9% over 3D röntgenapparatuur (CBCT).

Figuur 2 Gebruik van specifieke apparatuur in de praktijk van tandartsen, sinds 2010

Zoals kan worden verwacht, hangt het gebruik van specifieke apparatuur in tandartspraktijken samen met de grootte van de praktijken, gemeten aan het aantal behandelstoelen. Gemiddeld ligt dit aantal op 3,2, maar in praktijken met de verschillende apparatuur staan meer stoelen dan in praktijken zonder deze apparatuur. Figuur 3 laat de verschillen zien.

Figuur 3 Al of geen gebruik van specifieke apparatuur in de praktijk van tandartsen naar aantal behandelstoelen, in 2020

Zo blijkt bijvoorbeeld dat praktijken met 3D röntgenapparatuur gemiddeld 4,8 behandelstoelen hebben, terwijl in praktijken zonder deze röntgenapparatuur gemiddeld 3,0 behandelstoelen staan. Over het geheel genomen staan in tandartspraktijken 0,5 van al deze specifieke apparaten per stoel.

© 2022 KNMT

Alle rechten voorbehouden. Alle auteursrechten ten aanzien van dit document berusten bij de KNMT.

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet gestelde uitzonderingen, mag niets uit dit document worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de KNMT.

Hoewel aan de totstandkoming van dit document de uiterste zorg is besteed, kan de KNMT niet instaan voor eventuele (druk)fouten en onvolledigheden en aanvaardt de KNMT deswege geen aansprakelijkheid.